

Az influenza kemoprofilaxisa Amantadin-hidrokloriddal.

(Vesztnik AMN Sz. Sz. R. 1970. 25 N° 8. 16—24.)

1963-ban Jackson mutatott rá, hogy az Amantadin-hidrokloridnak az influenza vírussal (főleg az A—2-vel) szemben profilaktikus hatása van. Irodalmi adatok szerint az Amantadin — fogékony személyeknél — 41—100%-ban megelőzi a vaccinálási reakciót és csökkenti az immunreakció hevességét. A—2 járványnál a megbetegedési arányt 4,4—4,2%-ról 1,1%-ra csökkenti. A vizsgálatok célja ezen adatok ellenőrzése volt, belföldi és import készítményekkel.

A megfigyelések első részét 17—25 év közötti, mindkét nembeli önkéntes csoporton végezték. Az adagolt dózis: naponta egyszer-kétszer 100—200 mg. A kísérlet 10 napig tartott. A kísérleti személyeket részletesen kivizsgálták és orvosi ellenőrzés alatt tartották. A kísérlet során a megfigyelttel elporlasztott 75%-ban 1—5 μ nagyságú aerosol részecskékből álló, desztillált vízben oldott, szárított élő influenza vaccinát lélegeztettek be 5 percig. Amantadin hatására az esetek 54,1%-ában nem volt vaccinálási reakció (az Amantadin-t nem kapott kontroll csoportban ez az arány 9,6%), ezen kívül a mégis jelentkező reakciók szignifikánsan könnyed lefolyásúak (hőmérséklet 37,5 C°-ig, enyhe hurutos tünetek). E hatás különböző A—2 törzsekkel megfigyelhető volt, míg B típusnál nem.

Immunfluorescens módszerrel vizsgálva a vaccináltakat 72 óra után — Amantadin kezelés mellett — kifejezetten alacsony pozitivitást kaptak; csökkenti az Amantadin az immunválaszt is, a szerológiai vizsgálatok szerint.

Az Amantadin hatása független az adagolás mikéntjétől: adható egyszerre 200 mg, egyszer, vagy kétszer 100 mg. Az effektus egyforma. Ugyancsak azonos volt a belföldi és az USA gyártmányú készítmény hatása.

Az Amantadin védőhatását az influenza-elleni szérum, vagy globulin adagolása erősíti.

Az immunológiai vizsgálatok aláhúzzák azt, hogy az influenza megelőzésében a vaccinálás és a kemoprofilaxis együttes alkalmazása jár a legjobb eredményekkel. Az Amantadin adagolása — napi 200 mg-os dózisban — még 30 nap után sem okoz funkcionális elváltozásokat a szervezetben. Ugyanilyen kedvező a tapasztalat 300 mg Amantadin 5 napos szedése után.

A megfigyelések másik részét az 1969 január—februárban Leningrádban lezajlott A—2 (Honkong) vírus okozta járvány során gyűjtötték. 18—22 év közötti 10 053 embert figyeltek meg. Közülük 50,7% Dupont (Symmetrel), vagy szovjet (Midentan) gyártmányú készítményt szedett, napi egyszeri, 100 mg-os dózisban, ebéd, vagy vacsora után. A megfigyelés túlnyomórészt 30 napig tartott.

A kontroll csoportban (placebot kaptak) a morbiditás 7,81, az Amantadint szedőknél 4,1% volt, a hatékonysága tehát 1,95. Másutt levő csoportnál 21,36—20,86%-os morbiditást is megfigyeltek. Jelentősen csökkentette a kemoprofilaxis a megbetegedések letolyásának súlyosságát is. Az egyidejűleg végzett immunológiai vizsgálatok felhívják a figyelmet arra, hogy az influenzának diagnosztizált esetek jelentős részét — még járványos időben is — más légúti vírus okozza: 291 vizsgált beteg közül 47-nél nem A—2 vírus volt a kórokozó. A klinikai diagnózist — szerológiai úton — az Amantadint szedőknél 58,4%-ban erősítették meg. A különbség a készítmények hatásának tudható be. A verifikálást, mint korrekciós faktort figyelembe véve az Amantadin hatékonysági faktora 2,37-re tehető.

Referálta: Dr. Bíró György o. alez.